

Miraç Yoktur

— muhammed-ridvan-kaya · 02 Mayıs 2025

>“O ki her türlü eksiklikten uzaktır. Kulunu geceleyin sınırlanmış secde edilen yerden kendisine ayetlerimizi göstermemiz için çevresini bereketli kıldığımız uzak secde edilen yere hızlıca geceleyin yürüttü. Şüphesiz O işitendir, görendir.” (İsrâ Suresi 1. Ayet) Mi'râç gelenekçilerin Kur'an ayetlerine muhalif olarak İslâm dışı kültürlerin etkisiyle kurguladıkları hayal ürünü bir hikâyedir. Bu kurgu Kur'an ayetleri akıl ve mantık ilkeleri tarihî gerçeklerle açıkça çelişiyor. Rivayetlerin Kur'an ayetleri ışığında sorgulanması gerektiği bilinmiyordu. Bu yüzden de Mi'râç hadisesi sanki gerçekte yaşanmış zannedildi ve yıllar içinde zanlar üzerine, abartılı, gerçek dışı hüsnü zanlar bina edildi. Sonra, ortaya hiçbir hikmeti olmayan bir hikâye çıkarıldı. Hikâye çıkarıldı, dedim; çünkü ilk dönem siyer (Nebimiz Muhammed'in hayatını özet olarak anlatan eserler) kitaplarında Mi'râç olayı anlatılmıyor dahî. İlk dönem siyer kitapları sadece İsrâ'dan bahseder. Başka kültürlerle tanışan Arap İslâm toplumu, Mi'râç hadisesini bu kültürlerden etkilenecek kurgulamıştır. Mi'râç hadisesi ve Kur'an'daki İslâm'la ilgisi olmayan gelenekçi öğretilerde; İran, Yunan, Hint kültürlerinin etkisini görmek mümkündür. Mi'râc'ın, Recep ayının 27. gecesi olduğu kabul edilmekle birlikte, hangi tarihte olduğu ve kaç kere olduğu konusunda pek çok farklı rivayet var. Rivayetler; nebilğin beşinci yılıyla, on ikinci yılı arasında olduğunu söylüyor. Hatta, Nebimiz Muhammed'in nebi olmadan önce bu olayı yaşadığının iddia edildiği garip rivayetler de var. Yine miracın kaç kere olduğu hususunda da ittifak yok. Ayrıca ruhen mi, bedenen mi, rüyada mı, uyanırken mi olduğu da tartışmalı. İsrâ ile Mi'râc'ın ayrı ayrı vakitlerde olduğuna dair rivayetler de var.

Zerdüş't ve Mi'râc

Zerdüş't, Nebimiz Muhammed'ten 600 yıl önce İran'da yaşamıştır. Ancak, Zerdüş'tlerin kutsal kitabı olan Avesta'da yazanlar hayret vericidir: “Orada ona, feriştehler (melekler) hürmet etmiştir. Zerdüş't, sonra Ahura Mazda'nın huzuruna çıkmış ve “Hayır Dini”nin hükümlerini öğrenmiştir. Tanrı ona yıldızların ve gezegenlerin hareketinden haber vermiş, cennet ve cehennemi göstermiş, her şeyin ilmini öğretmiştir. Melekler sonra Zerdüş't'ün göğsünü yarmış ve içindekileri çıkarıp temizlemiş ve yerine koymuştur. Bundan sonra Ahura Mazda onu, insanları Hayır Dini'ne davet etmekle görevlendirmiştir. Zerdüş't, yolculuğundan sonra maddi âleme, kendisine verilen kutsal kitap Avesta ile dönmüş ve getirdiklerini tebliğ başlamıştır.” (Avestanın Manzum, Lirik Parçaları) İslâm, hicretten 50 yıl sonra çok hızlı bir yayılma sürecine girmişti. Ancak, İslâm'ı tebliğ eden -sahabe haricindeki- gelenekçiler Kur'an'ın yeterliliği konusunu tam anlamıyla kavrayamamışlardı. Bu dönemde birçok münafık ve müşrik de muhatap oldukları kültürlerin inançlarını bilinçli veya bilinçsiz olarak İslâm itikadına dahil ettiler. Cahil insanlar ise, güya Nebimiz Muhammed'in diğer nebilere ve din adamlarına üstünlüğünü ispatlamak için bu tür anlatımları ve Zerdüş't'ün yaşadıklarını Nebimiz Muhammed'in hayatına uyarladılar.

Öncelikle şunu belirtmek lazım: Mi'râc ve İsrâ iki ayrı konu. Mi'râc kavram ve isim olarak Kur'an'da geçmiyor. Siyer ve hadis âlimlerinin bir bölümü Mi'râc'ı eserlerinde hiç konu edinmemiştir. Örneğin; en eski siyer kitabı İbn-i İshak'ta Mi'râc yoktur. İsrâ; Nebimiz Muhammed'in bir gece, Mekke'den Kudüs'e gitmesi şeklinde anlatılıyor. Mi'râc ile ilgili rivayetler ise bu âlimlerin eserlerinde yok. Bazı siyer âlimleri

de İsrâ olayını anlatırken Kudüs'ten hiç bahsetmezler. Bu rivayetlere göre, Nebimiz Muhammed'in Mekke'den, Allah'ın katına yükselmesi vardır. Kısacası, hadis ve siyer kitaplarında Mi'râç konusundaki rivayetler tutarsızlıklarla dolu.

Beden mi? Ruh mu?

Mi'râç'ta, Nebimiz Muhammed fizikî bedeni ile mi, yoksa ruhen mi yolculuk yaptı? Gelenekçi âlimler arasında bu konuda da bir uzlaşma yok. Mi'râç'ın ne ruhî ne de bedeni bir yolculuk olmadığını, Nebimiz Muhammed'in rüya gördüğünü söyleyenler de var. Hadis otoritelerinin bir bölümü rüya ile ilgili rivayetlerin gerçekten yaşanmış gibi anlatıldığını iddia ediyor. Hadislere göre, Nebimiz Muhammed her sabah kendi rüyasını anlatır veya sahabenin anlattığı rüyaları yorumlamış. Gelenekçi âlimlerin içinde Mi'râç rüyasının, yaşanmış bir hadiseye dönüştürüldüğünü düşünenler de var.

Gece Yürüyüşü

İsrâ: "Gece yürüyüşü, hızlıca geceleyin yürümek", anlamına geliyor. Nebimiz Muhammed, gecenin bir bölümünde yürüyerek vahiy meleği ile görüşmeye gidiyor. Kur'an'da, diğer resullerinde geceleyin çeşitli amaçlarla yürüdüğünden/yürütüldüğünden bahsediliyor; Lut ve Musa gibi. Gelenekçiler ise, Kur'an'da hiçbir delil olmamasına karşın bir insan filii olan "yürümeyi" göklere çıkıp, Allah'ın zatı ile görüşme haline dönüştürüyorlar. Bu yanılgının gerçek nedeni ise Kur'an merkezli, konuları ayetler ışığında düşünmemek/düşünememek. Hadisler, Kur'an'ın anlaşılmasının önündeki en önemli engel. Kur'an ayetlerini, hadislerle anlamaya çalışıyorlar ve bir süre sonra ayetin bahsetmediği, birbiriyle çelişen birçok unsur anlama sürecine dâhil oluyor ve neticede ayetin işaret ettiği hikmet anlaşılamiyor. >"O sadece vahyedilen vahiydir. Ona şiddetli güçleri olan öğretti. Güç sahibi doğrudu. Ve O en yüksek ufuktaydı. Sonra yaklaştı ve alçaldı. Böylece iki yay uzunluğu kadar yahut daha yakındı. Ve böylece yönelip kuluna vahyedeceği şeyi vahyetti. Gönlü gördüğünü yalanlamadı. Ona gördüğüne karşı mı tartışıyorsunuz? Ve şüphesiz ki onu başka bir inişinde de görmüştü. Sidr ağacının bitiş noktasında. Barınacak bahçe yanındadır. O zaman sidr ağacını örten örtüyordu. Bakış sapmadı ve taşkınlık yapmadı." (Necm Suresi 4-17) Miraç hadisleri ile Kur'an ayetleri arasında bariz çelişkiler var. Mi'râç olayında ismi geçen "Sidre-i Münteha, Kab-ı Kavseyn" gibi kavramlar Necm suresinde anlatılmaktadır. Hâlbuki gelenekçi hadis kaynaklarına göre Necm suresi, İsrâ suresinden en az sekiz sene önce inmiştir! Bu nedenle Necm suresinin kendisinden sekiz sene sonra olacak bir olayı anlatması düşünülemez. Yani, surede yaşanmamış bir olay, Nebimiz Muhammed yaşamış gibi anlatılıyor. Necm suresindeki olay, Nebimiz Muhammed'in ruhu görmesidir. Kur'an'ın hiçbir ayetinde Nebimiz Muhammed'in Allah'ı gördüğüne, göğe çıktığına, O'nunla konuştuğuna dair tek bir kelâm yoktur. Hatta ima bile yoktur. Gelenekçiler, surelerin nüzul sebebi ve sırasından bahsederler (Kur'an'a göre bunu bilemeyiz). Necm suresi, İsrâ suresinden 8 yıl önce inmiş. Hem olay üzerine ayet vahyedildi/ayetlerin nüzul sebebi vardır diyorlar hem de daha ortada olay yok ama ayet/ayetler var! Nebimiz Muhammed'in, ruhu görmesinden bahseden ayette geçen "Kab-ı Kavseyn" veya "Sidre-i Münteha", "Cennet'ül Me'vâ" gibi deyimlere, gelenekçiler bambaşka anlamlar yüklemişlerdir. Kab-ı kavseyn; Allah ile âşik olduğu kulu Muhammed'in vuslatı olarak; Sidre-i Münteha da Varlık dünyasının sınırı olarak anlatılmaktadır. Hatta bu son sidre ağacından, cennet nehirleri çıkar, Fırat ve Dicle doğar. [Buhari, Enbiya, 22/2] Cennet'ül Me'vâ ise; ahiret yurdundaki cennetin bir bölümü olarak tasvir edilir. Ayette bahsedilen sidre ağacı, o vadide yetişen bir

ağaç türü olup, "sedr ağacı" veya "Arabistan kirazı" olarak da bilinir. Sidr ağacı, Ziziphus spina-christi bilimsel adıyla bilinen, genellikle sıcak ve kuru iklimlerde yetişen, dikenli bir ağaç türüdür. Bu ağaç, özellikle Orta Doğu, Kuzey Afrika ve Asya'nın bazı bölgelerinde bulunur. Sidr ağacının meyvesi, çeşitli sağlık faydalarıyla bilinir ve özellikle şifalı bitkiler olarak kullanılır. Ayrıca, sidr ağacı, zeytin ve nar gibi meyveleriyle de tanınır. Sidr ağacının odunu, sert ve dayanıklı olup, mobilya yapımında ve marangozluk işlerinde kullanılabilir. Ayrıca, bu ağacın yapraklarından elde edilen özler, cilt bakımında da kullanılmaktadır. Bazı geleneksel ilaçlarda ve doğal tedavi yöntemlerinde sidr ağacına rastlamak mümkündür. Genellikle sınırları belirlemek için büyütülen bu ağaç o dönemde kırsalda yaşayanlar için taş, kaya, ağaç, pınar gibi bir nirengi /işaret noktası olarak kabul edilirdi. Cennet kelimesi Kur'ân'da onlarca yerde dünyadaki bahçeler için de kullanılmıştır. Allah nasıl bir zamanlar Musa Nebi ile bir ağacın arkasından konuştu yani ona vahyi ilettili ise, şimdi de Nebimiz Muhammed'e Sidre ağacının arkasından konuşmakta ve vahyetmektedir.

>"Oraya geldiği zaman bereketli yerdeki vadinin sağ kıyısındaki ağaçtan ey Musa şüphesiz ben alemlerin Rabbi Allah'ım diye seslenildi." (Kasas Suresi 30. Ayet) Kab-ı Kavseyin; de o zamanlar için kullanılan bir uzunluk birimidir. "Bir kulaç, iki arşın" vs. gibi! Ruh, "Bir yay boyu" mesafe kadar Nebimiz Muhammed'e yaklaştı, hatta daha da yakın! "Cennet-ül me'va "me'va kelimesinin sığınak, barınak, durak anlamları var. Cennet ise ağaç ve bahçelerin olduğu yerdir. Mescit, sözlükte, "secde edilen yer" anlamına gelir. İllâ secde edeceğiniz bir yapı değildir, mescit. Dağda gezerken sürekli namaz kıldığınız bir yer edinmek, orayı mescit edinmektir. Gelenekçiler bu yüzden kendi rivayetleriyle bir kez daha çelişiyorlar: '...Yeryüzü benim için bir temizlik vasıtası ve mescit kılındı...' buyurdu."(Müslim 523/5, Ebu Avane 1/395, Tirmizi 1553, İbni Mace 567, Begavi 3617, Ahmed 2/411) Nebimiz Muhammed bir gece vakti, vahiy almak için yürüyerek Mekke'de Kâbe'nin olduğu yerden, yani yaşadığı yerden bir ağacın yanına, ağaçların olduğu ve daha önce bildiği bir yere vahiy almaya gitti. O dönemde müminler ibadetlerini her yerde yapıyorlardı. Mekke'nin çeşitli yerlerinde namaz kılıyorlardı. Bahçelerin olduğu yerlerde namaz kılacakları yerler edinmişler. Buralarda sık sık namaz kılıyorlar ve İslâm'ı tebliğ ediyorlardı. İşte, Nebimiz Muhammed bir gece yürüyerek böyle bir yere gitti, ruhu gördü, vahyi aldı ve çeşitli görüntüler izledi. Nebimiz Muhammed, bir gece Mescid-i Haram'dan, Mescid-i Aksa'ya gidiyor. Mescid-i Haram, Mekke'deki Kâbe'nin bulunduğu arazinin adı. Mescid-i Aksa neresi? İşte gelenekçi yanlı burada başlıyor. Mescid-i Aksa'nın kelime anlamı; uzak mescit, demek. Uzak mescit, Mescid-i Aksa denilince de herkesin aklına Kudüs geliyor. Ancak bu şartlanmış bir bakış açısı. Kelimenin anlamıyla ve tarihî gerçeklerle, bu bakış açısı tutarsızlık arz ediyor. Beyt-ül Makdis kelimesi Kur'an'da geçmez. Ve o dönemde, Kudüs'te bir mescit dahî yok, inşa edilmemiş. Mi'râç olayının anlatıldığı rivayetlerde, Mi'râç hadisesi olurken Kâbe'de dahî bildiğimiz anlamda bir mescit yoktu. Hâkimiyet müşriklerin elindeydi. Daha İslâm Mekke'de hâkim değilken Hıristiyanların kontrolündeki Kudüs'te nasıl bir mescit olabilir ki? Gelenekçi kaynaklardaki bu iddia da açıkça tarihi gerçeklerle çelişiyor. Mi'râç'ta, Nebimiz Muhammed'in Kudüs'teki mescitten göğe çıktığı hikâye edilir. Bu konuyla ilgili hadislerde ilginç bir durum vardır. Nebimiz Muhammed, Mi'râç olayını Mekkeli müşriklere anlatır ve onlar da Kudüs'teki mescidi tarif etmesini isterler. Hadislere göre de Nebimiz Muhammed mescidi tarif eder. Hadislerde, mescidin tarifıyla ilgili hiçbir detay yok. O dönemde Kudüs şehri Hıristiyanların elinde. Dolayısıyla bir mescit

yapılmış da değil. Hadislere göre ise, Nebimiz Muhammed olmayan bir mescidi tarif ediyor. Mescidin tarif edildiği bilgisi hadiste var ama hiçbir detay yok. Bu durum, hadisin uydurma olduğunun göstergesi. Mi'râç hadisesi hiçbir zaman gerçekleşmedi >“Ve eğer onların yüz çevirmesi sana ağır geldiyse haydi yapabilirsen yere bir tünel ya da göğe bir merdiven arzu et ki onlara bir mucize getiresin. Şayet Allah dileseydi onları hidayet üzerinde toplardı. Kesinlikle cahillerden olma.” (En'âm Suresi 35. Ayet) >“Yahut senin süslü evin olmalı ya da göğe çıkmalısın. Üzerimize okuyacağımız bir kitap indirmediğin senin yükselişine asla inanmayız. De: Rabbim her türlü eksiklikten münezzehtir. Ben sadece insan resulüm.(İsrâ Suresi 93. Ayet)

Allah'ı tenzih ederiz. Gelenekçiler; kuantum fiziği, zamanın göreceliği/rölativite, boyut ve holografik evren gibi bilimsel kavramları bilmedikleri için, o dönemde – hâlâ böyle zannederler- Allah'ı göklerde zannediyorlardı. Hâlbuki ruh, madde zannedilen görüntüler izler. Yaşadığımız bir boyut vardır. Allah; yukarıda, Allah göklerde değildir. Uzayın dışına çıkıldığında, Allah'ın katına çıkılmış olunmaz. Mi'râç hadisesinde, Nebimiz Muhammed, Burak isimli bir canlı ile Kudüs'ten göklere çıktığı tasvir ediliyor. Başka bir boyuta geçmek için neden Nebimiz Muhammed Kudüs'e gitsin? Neden bir araca binmeye ihtiyacı olsun? Eğer Allah'ın katına çıkacaksa, bunun için bir araca ve şehre ihtiyacı yok ki! Allah dilediği görüntüyü kendisine kendi evindeyken de izlettirebilirdi. Yukarıda yazdığım ayetlerde de açıkça görüleceği gibi (özellikle İsrâ 93'e dikkat edin, çünkü Mi'râç ayetinin geçtiği suredeki diğer bir ayette 93. ayettir) müşrikler, Nebimiz Muhammed'den olağan üstü şeyler yapmasını, gökyüzüne yükselmesini istiyorlar. Nebimiz Muhammed'in verdiği cevap manidar: “Rabbim her türlü eksiklikten münezzehtir. Ben sadece insan resulüm”. Eğer, Nebimiz Muhammed gelenekçilerin iddia ettiği gibi gökyüzüne çıksaydı, bunu inkâr etmeyecekti. Ama beşer olduğunu belirtiyor. Allah, hâşâ gökte değil ki göğe çıkıp kitap alsın ve orada Allah ile görüşsün!

50 Vakit Namaz!

“O zaman Allah ümmetime elli vakit namaz farz kıldı. Bu farziyeti yüklenerek döndüm. Derken Mûsâ'ya rast geldim.“Mûsâ bana, ‘Rabbim ümmetine neleri farz kıldı?’ diye sordu.“Onlara, ‘Elli vakit namaz farz kıldı’ dedim. “Musa bana, ‘Rabbine dön de şefaata et, zira ümmetin buna tâkat getiremez.’ dedi. “Bunun üzerine Rabbime Mürâcaat ettim.

Allah Teâla şatırını (bir kısmını) indirdi. Ben yine Mûsâ'nın yanına dönerek durumu kendisine haber verdim: ‘Bir kısmını indirdi’ dedim. O yine, ‘Rabbime mürâcaat et, zira ümmetin tâkat getiremez’ dedi. “Ben yine Rabbime mürâcaat ettim. Allah Taâla kalanından bir kısmını indirdi. Mûsâ yanına yine döndüm. O tekrar, ‘Rabbime dön, zira ümmetin buna dayanamaz’ dedi. Bir daha mürâcaat ettim. “Allah Teâla, ‘Onlar beştir, yine onlar [sevap itibariyle] ellidir. Benim nezdimde hükm-ü kaza değişmez’ buyurdu. “Musa'nın yanına döndüm. O yine, ‘Rabbime dön’ dedi.” “Ben de ‘Artık, Rabbimden utanır oldum’ dedim.” Müslim, İman: 263; Ahmed Naim, Sahih-i Buharî Muhtarası Tecrîd-i Sarih Tercemesi. (Ankara: Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, 1981), II/277.2) Bedrüddin el-Aynî. Umdetü'l-Karî Şerhu Sahihî'l-Buharî. (Beyrut: İhyâü't-Türhasi'l-Arabî), IV/48.) 24 saat, 1140 dakika eder. 50 vakit namaz emrediliyor. Bir vakit farz namazını, 5 dakikada kıldığımızı düşünelim. Yaklaşık olarak her 28 dakika da bir namaz vakti gelir. Geceleyin her 28 dakikada bir uyandıığımızı ve namaz kıldığımızı düşünebiliyor musunuz? Ne zaman uyuyacak ve dinleneceğiz? Gündüz nasıl çalışacağız? Peki, mümin ne zaman cihad edecek? Ne

zaman küfre karşı fikrî mücadele verecek? 1 saat içinde 2 vakit namazı kılmamız gerekecek. Bu mümkün mü? Namaz için abdest almamız gerektiğini de düşünün. 24 saatte, 10 saat namaz!

>"Allah, sizin için kolaylık ister, zorluk istemez." (Bakara 185) Âlim sıfatı verilen hadis uydurucularının, bütün şeyhlerin ve evliya zannedilen insanların, Kur'an hükümlerini bilmedikleri, göz ardı ettikleri, aslında ilim ehli olmadıkları, Kur'an'daki İslâm'ı bilmedikleri ve anlamadıkları ve iman etmedikleri, ayetleri tefekkür etmedikleri, ayetler üzerinde düşünmedikleri, hadisleri Kur'an'a arz etmedikleri, bu rivayetteki tutarsızlıklarda da açıkça görülüyor. Allah, kullarına yaşamayacakları dinî hükümler göndermez. Allah ve elçisi namaz için pazarlık yapmaz (Allah'ı ve elçilerini tenzih ederiz). Bir başka elçi, hâşâ çaresiz ve ne yapacağını bilemeyen başka bir elçiye (Nebimiz Muhammed'i tenzih ederiz) namazlarda indirim yapılması konusunu hatırlatarak tavsiyede bulunmaz. Allah, her dinî hükmü hikmetle yaratandır. Allah, hükmünde ortak kabul etmez. Allah bir emir verdiği zaman, elçileri emre itiraz etmez. Allah yaşanmayacak bir din göndermez. Allah'ın zatını hiçbir beşer göremez! >"O zaman sidr ağacını örten örtüyordu." (Necm Suresi 16. Ayet) Allah'ı tenzih ederiz. Gelenekçiler bu ayeti, Nebimiz Muhammed'in, Allah'ın zatını gördüğü an olarak tefsir ediyorlar. Nebimiz Musa, Allah dağa tecelli edince bayıldı ve yere düştü. Burada yine Nebimiz Muhammed'in diğer nebilerden üstün olduğu ispatlanmak isteniyor. Hâlbuki bu ayette, Allah'ın elçisi, bütün elçilere vahyi bildiren, ruhu görüyor. Allah'ın zatını hiçbir beşer göremez. Allah hiçbir beşerle aracısız konuşmaz. >"Ve Allah'ın bir insanla konuşması sadece vahiy yahut perde arkasından yahut bir resul göndererek izniyle ne diliyorsa o vahyedecek. Şüphesiz O yücedir, himet sahibidir." (Şura 51) İnsan, gölge varlıktır. Gölge varlık, mutlak varlık olan Allah'ı göremez. Nebimiz Musa, Allah'ı görmedi. Allah, dağa tecelli etti ve dağ parçalandı. Şöyle düşünün; rüyanızdaki insanlar sizi göremezler. Hayal kurun. Hayalinizdeki insanlar da sizi göremezler. Allah, eksik sıfatlardan ve beşerî kavramlardan münezzehtir. Hâşâ! Allah hayal kurmaz ve rüya görmez. Ama insanın, Allah nazarındaki konumu gölge, hayalî bir varlık olmasıdır. Hiçbir göz, bakışlarıyla Allah'ın zatını kuşatamaz. >"Gözler O'nu kavramaz. Ve O gözleri kavrar. Ve O her şeydeki incelikleri bilendir, çok iyi haberdar olandır." (En'am 103)

"Miraç gecesi Resulullah, Allah Teâlâyı gördü. Çünkü Cabir bin Abdullah, Nebimiz Muhammed'in Necm suresinde, 'Elbette Onu gördü' ayet-i kerimesi üzerine, 'Elbette Rabbimi gördüm' buyurduğunu ve aynı surenin 'Sidret-ül-münteha yanında' ayet-i kerimesi üzerine, 'Ben sidret-ül-müntehada Rabbimi gördüm. Öyle ki, ilahî vechinin nuru, benim için zahir oldu.' buyurduğunu bildirmişti. İsrâ suresini 17. ayetinin tefsirinde, İbni Abbas buyurdu ki: 'Mirac gecesinde Resulullah, Allah Teâlâ'yı gördü.'" (Abdülkadir Geylani Gunyetü't Talibin)

"O Server, Mirac gecesinde Rabbini dünyada değil, ahirette gördü. Çünkü o Server, o gece, zaman ve mekân çevresinden dışarı çıktı. Ezelî ve ebedî bir an buldu. Başlangıcı ve sonu bir nokta olarak gördü. Cennete gideceklerin, binlerce yıl sonra, cennete gidişlerini ve cennette oluşlarını, o gece gördü. İşte o makamdaki görmek, dünyada görmek değildir. Ahiret görmesi ile görmektir. Bu görmeyi dünyada gördü demek de mecaz olarak söylenmiştir. Dünyadan gidip gördüğü ve yine dünyaya geldiği için dünyada gördü denilmiştir." (İmam-ı Rabbanî, Mektubat, 283)

Gelenekçi hadis otoriteleri, hadisleri Kur'an perspektifinden değerlendirmemiştir. Daha sonra gelen nesiller de geleneğin dışına çıkmamış, kendilerine devredilen bilgiyi sorgusuz sualsiz kabul etmişlerdir.

Gelenekçilerin büyük önem verdiği iki gelenekçi Abdülkadir Geylani ve İmam-ı Rabbanî, Kur'an yerine hadislerin hükmünü tercih etmişlerdir. Olmayan bir Mi'raç hadisesi ve Allah'ın görülmesinin imkânsız olmasına rağmen hadislerin çizdiği çerçevede konuyu değerlendirmişlerdir. Özellikle İmam-ı Rabbanî'nin sözleri bütünüyle Kur'an itikadının dışındadır ve açıkça şirktir. Zaman ve mekân Allah'ın yarattığı iki kavramdır ve zamanın ve mekânın dışındaki tek varlık: Allah'tır. Eğer bir varlığın zamanın ve mekânın dışına çıkabildiğini iddia ederseniz, bu aynı zamanda o varlığı ilah olarak da gördüğünüz anlamına gelir. Varlığı, var olanı, varlık âlemini yaratan Allah'tır. Varlık, bir mekânın içinde yaratılır ve o varlığın algılayacağı bir zaman algısı Allah tarafından takdir edilir. Mekânsız var olabilen tek varlık, Allah'tır. Gelenekçiler, büyük ilmî sıfatlar verdikleri şahısların çok açık şirk içeren sözlerini, tevillerini dahi o şahıslara verdikleri sıfatlardan korktuklarından dolayı eleştiremezler ve bu yorumlarının, Kur'an'a uygun olmadığını söyleyemezler. Resullere itaat farzdır. Resullerin içtihatları eleştirilmez. Emri sorgulanmaz. Bunun haricinde, Kur'an'a uygun olmayan her içtihat eleştiri konusu yapılabilir. Gelenekçilerin, âlimleri, şeyhleri ve evliyaları dokunulmazlığı olan mutlak otorite haline getirmelerinin dinen, Kur'an açısından bir bağlayıcılığı yok. Hatta tam tersi bir durum söz konusu. Gelenekçi âlimlerin, şeyhlerin ve evliyaların içtihatlarındaki yanlışlıklar ortaya konulmalı ki, insanlar Kur'an'daki İslâm'ı daha kolay kavrayabilsin. Nebimiz Musa, Tur dağında Allah'ı görmek istedi, fakat Allah isteğini kabul etmedi. Gelenekçiler, Nebimiz Muhammed'in, Nebimiz Musa'dan daha büyük bir nebi olduğunu ispatlamak için, Mi'râç'ta Nebimiz Muhammed'in Allah'ı gördüğünü iddia ettiler.

Kalp yıkanır mı?

"Ben Kâbe'nin Hatîm kısmında yatıyordum. Uyku ile uyanıklık arasında bana biri geldi, şuradan şuraya kadar (göğsümü) yarıdı. (Bu sözünü söylerken boğaz çukurundan kıl biten yere kadar olan kısmı gösteriyordu.) Kalbimi çıkardı. Sonra bana, içerisi îman ve hikmetle dolu, altından bir kab getirildi. Kalbim (çıkarılıp su ve Zemzem ile) yıkandı. Sonra içerisi îman ve hikmetle doldurulup tekrar yerine kondu..." (Buhârî, Bed'ü'l-Halk 6, Enbiyâ 22, 43; Müslim, İman 264)

Vücudumuzun sol tarafındaki kalp adlı organla; Kur'an'da manevî dünyamıza, bir nevi manevi organımıza işaret edilen kalp arasında hiçbir bağlantı yoktur. Kur'an'da bahsi geçen kalp; ruhumuzdur. Manevî âlemimizdir. Fikirlerimiz, düşüncelerimizdir... Kalplerimiz de suyla sabunla yıkanarak temizlenemez. Kur'an ayetlerine iman eden, İslâm'ın hükümlerini yaşayan insanların manevî dünyası hayır ve güzellikler yönünde değişir. Nebimiz Muhammed, Allah'ın elçisiydi ama aynı zamanda bir beşerdi. Onun da kendine ait bir fikir dünyası vardı. Nebiliği süresince her an Allah'a olan yakınlığı arttı. Dolayısıyla hiçbir insanın vücudundaki etten bir parçayı yıkayarak manevi hayatına müspet anlamda katkıda bulunamazsınız. Hadis imamlarının ve âlim ve evliya ve Müslüman zannedilen gelenekçilerin bu hadisleri kitaplarında zikretmeleri bile Kur'an'daki fikri derinlikten ve Kur'an'ın anlamından, Kur'an'daki hikmetten ne kadar uzak olduklarını gösteriyor. Nebimiz Muhammed'in nebi olmadan önce çocukken ve gençken (üç kere), bir de Mi'râç'ta kalbinin melekler tarafından yarılıp temizlendiğine dair hadisler vardır. Ancak, Kur'an'da, Nebimiz Muhammed'in nebi olmadan önce iman edenlerden olmadığı bildirilmektedir. >"İşte böyle sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen kitap nedir iman nedir bilmiyordun." (Şûrâ Suresi 52.

Ayet)

Mi'râç'ta resuller namaz kılıyor muydu?

Nebimiz Muhammed, hadislere göre Mi'râç'ta diğer elçilerle görüşüyor. Elçilerin hepsine namaz kıldırıyor. Bir insan elçi de olsa öldükten sonra -zamanda görecelik (rölativite) prensibine göre- dünya hayatı ile ilişkisi kesilir ve artık dünya hayatında olan bitenle ilgili bilgi kendisine ulaşmaz. İnsan ölünce; önce kıyameti, sonra mahşer meydanını ve daha sonrada ebediyete kadar yaşayacağı mekânının görüntülerini izlemeye başlar. Bunun haricinde kabir hayatı diye bir hayat yoktur. Kur'an'da geçmez kabir hayatı. Bu nedenle; Nebimiz Muhammed göklerde diğer elçilerin ruhaniyetleriyle görüşmedi. Çünkü elçiler ölmüşlerdi, hesaplarını vermişler ve cennete gitmişler. Ara bir mekân yoktu ki, elçiler orada Nebimiz Muhammed'le buluşsunlar. Dünya hayatı ve ahiret hayatından başka bir seçenek yok. Öldükten sonra ibadetlerin mükellefiyeti kalkar. İbadetlerden sadece dünyada sorumluyuz. Mi'râç hadislerinde, elçilerin göklerde ki boyutta namaz kıldığından bahsediliyor. Bu, Kur'an'a göre mümkün değil. Namaz kılmaları için bir neden yok. Din dünya içindir, dünya hayatı son bulunca din hükümleri ölen insanın sorumluluğun da değildir ki bu hükümleri yaşaması, ibadet etmesi gereksin.

Mi'râç hadislerini kim rivayet etti?

Mi'râç' hadisleri; 4 halifenin şiddetle eleştirdiği, dışladığı ve hadis rivayet etmesini yasakladığı, Ebu Hureyre'ye dayandırılıyor. Çok daha ilginç bir durum var. Mi'râç hadisesi olduğunda Ebu Hureyre Müslüman değil, daha İslâm'ı kabul etmemiş (İslâm'ı hiçbir zamanda kabul etmedi, Ömer ve Ali onu münafık olarak görüyorlardı). Ebu Hureyre, Mi'râç'tan yıllar sonra Müslüman oluyor (?). Mi'râç hadisesinin olduğu dönemde Müslüman olan sahabenin ileri gelenleri Mi'râç hadislerini rivayet etmiyor, ama şüpheli şahıs Ebu Hureyre, bu mitolojik hikâyeyi anlatıyor.

Hangi resul Allah'a daha yakın?

Nebilerin manevî makamları hakkında Kur'an'da bir bilgi yok. Allah'a en yakın kul hangi kul, bilemiyoruz. Kur'an'da bahsi geçen bütün elçiler bizim elçimizdir. Hiçbiri arasında ayırım yapmayız, hepsini severiz ve hepsinin hayatı bizim için bir örnektir. >"Ve onlar ki Allah'a ve resullerine inanırlar ve hiçbiri arasında ayırım yapmazlar. İşte yakında onların ödülleri verecektir. Ve Allah çok bağışlayandır, çok esirgeyendir." (Nisâ Suresi 152. Ayet) Kur'an'da açık bir bilgi olmamasına rağmen gelenekçiler Nebimiz Muhammed'in en büyük Nebi olduğunu iddia ederler. Bu, Mi'râç hadislerinde de görülüyor. Nebimiz Muhammed'in, Mi'râç'ta bütün elçilere namaz kıldırıldığını iddia ediyorlar. Nebimiz Muhammed'in bütün resullerin imamı olduğu iddiasından yola çıkarak böyle bir içtihatla bulunuyorlar. Bu, yanlış bir sevgi anlayışı. Nebimiz İsa'yı düşmanlarının değil, sevenlerinin "Tanrı" ilan ettiklerini unutmamalıyız. İşte gelenekçiler, ehli kitapla girdikleri bu yarışta öne geçebilmek için kâinatın Nebimiz Muhammed için yaratıldığını da söyleyebilmişlerdir. Hâlbuki Kur'an, yaratılış hikmetinin gerçek nedeninden bahseder: "Ve ben cinleri ve insanları sadece bana kulluk etsinler diye yarattım." (Zariyat 56)

Kur'an'a uymayan Mi'râç hadisleri ve anlatımları

"Seni, insanın yaratılış gâyesine uygun olana yönlendiren Allâh'a hamd olsun. Şâyet içki dolu bardağı alsaydın, ümmetin sapıklığa düşerdi." dedi. (Müslim, İman, 272; Eşribe, 92)

İnsanın kaderi vardır ve her birey kendi kaderini yaşar. Bir elçinin yapacağı seçim, ümmetini oluşturan fertlerin seçimlerini etkilemez. Gelenekçilerin bu tür hurafelere itibar etmesinin nedeni Kur'an'ın yeterliliğine inanmamalarıdır.

Nebimiz MUSA VE Nebimiz MUHAMMED

“Mûsâ ile karşılaştık.

–Sâlih kardeş hoş geldin, sâlih peygamber hoş geldin! dedi.

Ben onu geçince, ağladı. O’na:

–Niye ağlıyorsun? Denildi.

–Çünkü benden sonra bir delikanlı peygamber oldu, O’nun ümmetinden cennete girecek olanlar, benim ümmetimden cennete girecek olanlardan daha çok! dedi.” (Buhârî, Bed’ü’l-Halk, 6; el-Enbiyâ, 22, 43; Menâkıbu’l-Ensâr, 42; Müslim, Îmân, 264; Tirmizî, Tefsîr, 94, Deavât, 58; Nesâî, Salât, 1; Ahmed, V, 418) Allah’ın elçileri bütün müminleri ve bütün elçileri severler. Çünkü Allah her seferinde farklı bir din göndermedi. Her zaman İslâm dini insanlara tebliğ edildi. İslâm ailesi büyük bir ailedir ve bütün elçiler ve bütün müminler bu aileye dâhildir. Elçiler ve müminler kardeş ve arkadaşlardır.

“Ve kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerini nimetlendirdiği kimselerle, nebiler, doğruyu tamamen kabul edenler, şahitler ve salihlerle beraberdirler. Ve onlar ne güzel arkadaşlardır.” (NİSA Suresi 69. Ayet)

Elçiler ve müminler cehennemlik olan hiç kimseye üzülmezler. Ayrıca, üzölmek haramdır. Nebimiz Musa'nın cehennemlik insanlara üzölmesi söz konusu dahî olamaz. Allah'a isyan eden, Allah'ı tesbih edip yüceltmeyen ve Kur'an'daki İslâm'ı yaşamayan insanlara kalben sevgi beslenmez. Nebimiz Nuh oğlu, Nebimiz İbrahim'de babası konusunda, Allah tarafından uyarılmışlardır. Bu nedenle iki elçi imansız ölen yakınları için Allah'tan bağışlanma dilememişlerdi.

Mescid-i Aksa'nın Tarihçesi

Bugün El-Aksa Camii olarak bilinen yapı, Bizans İmparatoru 1. Justinianos (482-565) tarafından, eski Süleyman Tapınağı kalıntıları üzerine inşa ettirilen bir bazilikedir. Bazilika, Roma İmparatorluğu döneminde, forumların yanına inşa edilen büyük kamusal binalara verilen isim olup, özellikle erken Hristiyanlık ve Orta Çağ dönemlerinde, yan geçitleri ve galerileriyle tanınan kiliseler için de kullanılmıştır. Bu yapı, sadece mimari açıdan değil, aynı zamanda tarihsel süreçteki dönüşümlerle de dikkat çekicidir. Emevi Halifesi 1. Velid (705-715), Mescid-i Aksa'yı büyük bir onarımdan geçirerek yapıyı baştan aşağı yenilemiştir. Ancak, Mescid-i Aksa'nın adının ve yapısının tarihsel değişiminde önemli bir diğer figür, Emevi Halifesi Abdülmelik bin Mervan'dır (646-705). Abdülmelik, Mescid-i Aksa ismini, Abbasilere karşı politik bir hamle olarak vermiştir. Abdülmelik bin Mervan ayrıca Kubbetü's-Sahre'yi inşa ettirerek, Yahudilerin kurban kesim yeri olarak kullandığı Kutsal Kaya'yı (Müslümanların muallak taşı olarak adlandırdığı taş) içine alacak şekilde bir yapı inşa etmiştir. Kubbetü's-Sahre'nin inşası, 687-691 yılları arasına tarihlenmektedir. Bu dönemde inşa edilen yapılar, sadece mimari bir anlam taşımakla kalmamış, aynı zamanda dini ve politik simgeler olarak da büyük bir rol oynamıştır. Tarihsel bağlamda, Mescid-i Aksa'nın Nebi Muhammed'in zamanında mevcut olmadığını bilmek önemlidir. Bununla birlikte, Miraç hadisesiyle bağlantılı olarak, Mescid-i Aksa'nın gökyüzünde manevi bir mescid olarak Muhammed Hamidullah tarafından tasavvur edilmesi, dini metinlerde yer almaktadır. Mescid-i Aksa ile sıklıkla karıştırılan bir diğer yapı ise Kubbetü's-Sahre'dir. Kubbetü's-Sahre, Abdülmelik bin Mervan tarafından inşa ettirilmiş olup, Kutsal Kaya'yı barındıran bu yapı, Mescid-i Aksa'nın hemen yanında yer alır. Bu karışıklık, halk arasında dini yapılar arasındaki farkları ayırt etmekte zorlanılmasına

neden olmuştur. Mescid-i Aksa'nın inşa süreci ve sonraki dönemdeki değişiklikler, yalnızca mimari bir dönüşümü değil, aynı zamanda dini, kültürel ve politik bir mücadeleyi de yansıtmaktadır. 1. Justinianos'un bazilika inşa ettirdiği ve sonrasında Emevi yönetimi altında büyük değişimlere uğrayan bu yapılar, Kudüs'ün farklı medeniyetler ve inançlar arasındaki kesişim noktası olmasını sağlamıştır. Muhammed Hamidullah'ın ortaya attığı, Mescid-i Aksa'nın gökyüzündeki manevi bir mescid olduğu iddiası, dini metinlerin ve inançların nasıl şekillendiğini ve tarihsel bağlamda ne şekilde değiştiğini gösteren önemli bir örnektir.

SONUÇ:

Gelenekçiler, hadislerdeki çelişkileri göremezler. Gelenekçiler, birtakım isimleri tartışmasız otorite kabul etmişler ve bu din otoritelerinin içtihatlarını Kur'an ayetleri ışığında eleştirmemişlerdir. Gelenekçiler, Kur'an'ın İslâm'ı anlamada ve yaşamada yeterli olduğuna inanmadıklarından hadislere ihtiyaç duyarlar; ama hadisler hem Kur'an ile hem de diğer hadislerle çelişmektedir. Hatta aynı hadis kitabında birbiriyle çelişen hadisler mevcuttur. Gelenekçiler hadislere itibar ettikleri için her konuda, her zaman yanlış hüküm verirler ve hurafelere inanırlar. Gelenekçiler aynı zamanda kendi kültürlerini de dinleştirmişler ve kültürel inançlarını İslâm'a sokmuşlardır. Bu saydığım yanlışların hepsi Mi'râç hadislerinde adeta cem etmiş, birleşmiş. Kimin ne dediği ve ne iddia ettiği beli değil. Ancak, ne acıdır ki Mi'râç'a inanılıyor; hem de büyük bir hakikatmiş gibi! Kur'an'ı yetersiz görür ve hadislerle İslâm'ı anlamaya çalışırsanız, çıkmaz bir yola girersiniz. Ve her zaman karşınıza Kur'an'ı yeterli, hadislerin de çelişkilerle dolu olduğu gerçeği çıkar. "Kur'an yeter "dedikten sonra "Ama..." demeyin. Allah'ın sorduğu sorunun cevabı aslında şudur; evet, Kur'an yeter ve hadisler, gelenekçilerin içtihatları yetersizdir.

>"Yoksa kendilerine okunan kitabı sana indirmemiz onlara yeterli değil mi? Şüphesiz bunda inanan bir toplum için bir rahmet ve Zikr vardır." (Ankebut 51)

Ahirette sadece Kur'an hükümlerinden sorguya çekileceğiz ve bizlere hiçbir hadis kitabındaki hadisi yaşayıp yaşamadığımız sorulmayacak. Bu nedenle yalnız Kur'an'a odaklanın. İnşaAllah.

"Ve şüphesiz o sana ve kavmine bir öğüttür. Ve yakında sorulacaksınız." (Zuhuf 44)

Miraç hadisesi gerçekleşti diyenler şu sorulara cevap vermelidirler:

- 1) Kalbi yarılıp vücudundan çıkarılan bir kişi sağ kalabilir mi. Ve kalbi vücudundan çıkarılınca acı çekmez mi. Bir insan ameliyat olduğu zaman dahi narkozla bayıltılmıyor mu?
- 2) Nebimiz Muhammed hayattayken daha var olmadığına ve Emevi Halifesi Abdümelik bin Mervan tarafından Kudüs'teki mescide Mescidi Aksa ismi verildiğine göre Nebimiz Muhammed nasıl Mescidi Aksa'ya gidiyor?
- 3) Allah gökte mi. Allah gökteyse niçin uzaya çıkıldığı zaman kimse O'nu görmedi. Allah zamandan ve mekandan münezzehe değil mi. Gölge bir varlık Allah'ı görebilir mi?
- 4) Haşa Allah ve Nebimiz Muhammed zihinsel engellimi ki Allah ve Nebimiz Muhammed 50 vakit namazın çok olduğunu bilmesinler de Nebimiz Musa 5 vakte indirsin?